

Een transformerende
europese suikerindustrie:
nieuwe en betere banen
in **een concurrerende,**
innovatieve en **duurzame**
industrie

Funded by
the European Union

Samenvatting

Een transformerende
europese suikerindustrie:
nieuwe en betere banen
in **een concurrerende,
innovatieve** en **duurzame
industrie**

SAMENVATTING

Bietsuikerfabrieken bieden bewaamende industriële werkgelegenheid en liggen vaak in het hart van de plattelandsgemeenschappen waarin zij actief zijn. De fabrieken genereren belangrijke economische multiplicatoren: zij ondersteunen de suikerbietentelers, voorzien de levensmiddelenproducenten van duurzame suiker van hoge kwaliteit, leveren nevenproducten van suikerbieten aan een brede waaier van bestemmingen, gaande van elektriciteitsopwekking en de productie van biobrandstoffen tot gebruik in de chemische en fermentatie-industrie, en bieden de veehouderij voedzame diervoeding uit bietenpulp.

Er zijn geen eenvoudige en pasklare oplossingen voor de uitdagingen die voor ons liggen, maar de sociale partners CEFS en EFFAT zetten zich samen in om de dialoog en samenwerking tot stand te brengen die nodig zijn om het concurrentievermogen en de duurzaamheid van onze industrie te blijven waarborgen, en daarmee ook de hoogwaardige werkgelegenheid die van vitaal belang is voor het levensonderhoud van honderdduizenden Europese burgers en enkele van onze kwetsbaarste gemeenschappen.

De bietsuikersector in de EU heeft opeenvolgende herstructurerings ondergaan: in 2006-2009 en, meest recentelijk, sinds het einde van de contingentperiode in september 2017. Hiervoor was een nauwe samenwerking tussen de werknemers en de industrie nodig, die werd vergemakkelijkt door de sociale dialoog in de suikerindustrie op verschillende niveaus.

Duurzaamheid staat centraal bij de productie van bietsuiker, zowel in de fabrieken als op het veld. De suikerproductie in de EU is een op biologische leest geschoeide kringlooeconomie waarin elk deel van de biet wordt gebruikt, hetzij

als product, hetzij als input in het productieproces. De bietsuikersector van de EU is goed op weg om zijn uitstoot van broeikasgassen (BKG) tegen 2030 met 55 % te verminderen, overeenkomstig de doelstellingen van de Green Deal. Suikerbieten worden beschouwd als een belangrijk onderdeel van vruchtwisselingsstelsels en als een belangrijke stikstofbindende plant. Bij al deze transformaties is een sterke betrokkenheid van de sociale partners nodig om te zorgen voor een rechtvaardige overgang voor werknemers en het scheppen van hoogwaardige banen.

De bietsuikersector in de EU is echter een kwetsbare sector die moet worden beschermd. Een juridisch kader met stimulanzen ter ondersteuning van nieuwe diversificatie- en koolstofarme strategieën is van cruciaal belang. Als een suikerfabriek eenmaal gesloten is, zal zij haar deuren bijna nooit meer openen. Dit komt doordat de bouw van een suikerfabriek hoge kapitaalkosten met zich meebrengt, doorgaans van verscheidene honderden miljoenen euro. De sluiting betekent een permanent verlies voor de plaatselijke gemeenschap in de vorm van honderden verloren directe en indirecte banen en honderden miljoenen euro's aan economische activiteit. De productie van bietsuiker en de suikerbietenteelt zijn symbiotisch: de ene kan niet bestaan zonder de andere.

BELANGRIJKSTE BEVINDINGEN

Staat van de werkgelegenheid. De bietsuikersector in de EU wordt gekenmerkt door een **vergrijzend personeelsbestand**, dat overwegend uit mannelijke werknemers bestaat, en door een gemiddeld hoger opleidingsniveau van de werknemers in vergelijking met de levensmiddelenindustrie in de EU als geheel. De sector heeft het steeds moeilijker om jonge werknemers aan te trekken wegens atypische werktijden, minder flexibiliteit bij de werkplanning en een moeilijker evenwicht tussen werk en privéleven. Ondanks de zeer goede carrièremogelijkheden (veel vaste arbeidsovereenkomsten en vraag naar geschoolde werknemers) bestaat er onder jonge werknemers een verkeerd beeld van de sector. De meeste bietsuikerproducenten in de EU hebben, vaak via de sociale dialoog met de vakbonden, **gestreefd naar verbetering van de arbeidsomstandigheden en de kwaliteit van het werk**, vermindering van de risico's, bevordering van het welzijn en stimulering van de overdracht en ontwikkeling van vaardigheden.

Beste praktijken om de werkgelegenheid en de regionale ontwikkeling te stimuleren. De bietsuikersector in de EU **handhaaft industriële, hooggekwalificeerde banen in plattelandsgebieden** en bevordert **indirecte werkgelegenheid in aanverwante activiteiten**, ondanks de drastische inkrimping van het personeelsbestand als gevolg van industriële herstructurering (fabriekssluitingen) sinds de hervorming van de EU-suikerregeling in 2006. Diversificatie naar andere, van suikerbieten afgeleide producten biedt veelbelovende **mogelijkheden** voor het behoud en de bevordering van de werkgelegenheid in de sector. Beleid (Europese Green Deal, "van boer tot bord"-strategie en strategieën voor de bio-economie,

enz.) kan perspectieven bieden (bv. toelating van innovatieve, van bieten afgeleide producten voor nieuwe toepassingen) of **beperkingen** opleveren (bv. ontbreken van een duidelijke beleidsstrategie ter ondersteuning van de productie van bioplastics en biochemicalïen op industriële schaal). Tot de **beste praktijken** behoren de productie van ethanol rechtstreeks uit bieten, waardetoevoeging via nevenprocessen van de suikerproductie, en het gebruik van nevenproducten, residuen en afval om ingrediënten met toegevoegde waarde, meststoffen en substraten voor de chemische of farmaceutische industrie te verkrijgen. De voornaamste mogelijkheden om **de regionale ontwikkeling in de suikerbietenbouwgebieden** te stimuleren, moeten worden gezocht in: i) innovatie in de suikerbietenbouwtechnieken; ii) productdiversificatie in het verwerkingsstadium (behoefte aan extra suikerbieten); iii) de toepassing van "processen voor waardetoevoeging op biologische basis" ter bevordering van de duurzame ontwikkeling (economisch, sociaal, ecologisch) in het landbouw- en verwerkingsstadium en in de ondersteunende activiteiten: iv) de structuur- en investeringsfondsen van de EU (ESIF) en de financiering uit andere steunmaatregelen. De beste praktijken zijn: i) diversificatie naar kwaliteitsproducten (bv. biologische bietsuiker); ii) ontwikkeling van "industriële clusters op biologische basis" rond de suikerbietenbouw- en -verwerking.

Verdere verduurzaming van de sector: diversificatie naar andere, van suikerbieten afgeleide producten. Het gaat er **vooral** om de **economische duurzaamheid** van de kernactiviteit van de sector, d.w.z. de **verwerking van suikerbieten tot suiker**, te waarborgen: diversificatie is geen "tovermiddel" om economische

duurzaamheid te waarborgen. De sector is al wereldleider op het gebied van milieuduurzaamheid, maar er is nog veel ruimte voor verdere verbetering. Er is een breed scala van **mogelijkheden voor de productie van andere van suikerbieten afgeleide producten dan suiker**, maar veel van de daarmee samenhangende processen zijn alleen in laboratoriumomstandigheden toegepast. Het is van cruciaal belang ervoor te zorgen dat de overgang van proefinstallaties naar grootschalige commerciële productie op industriële locaties een succes wordt; gespecialiseerde adviesdiensten en/of specifieke beleidsondersteuning kunnen nodig zijn om die overgang te bevorderen. De sector kan reeds bogen op opmerkelijke praktijkvoorbeelden van grootschalige commerciële productie van producten op biologische basis, samen met lopende initiatieven om de productie ervan ten minste op proefschaal te implementeren.

Meer automatisering en digitalisering bieden mogelijkheden op het gebied van efficiëntieverhoging en kostenbesparing. Zij kunnen leiden tot banenverlies, maar kunnen ook de kwaliteit van de banen voor bepaalde beroepsprofielen verbeteren. Het is van essentieel belang om verbeterde economische met grotere **sociale duurzaamheid** te combineren. De sociale partners moeten deze overgang gezamenlijk vorm geven.

De sector in overgang en de vereiste vaardigheden van de werknemers. Met de afschaffing van de contingenten heeft de sector een moeilijke overgang doorgemaakt van een op wetgeving gebaseerd aanbodbeheer naar een meer marktgerichte concurrentieomgeving, wat heeft geleid tot nieuwe kansen en uitdagingen (ook door externe factoren). **Bioraffinaderijen** die suikerbieten en de aan-

verwante nevenproducten als grondstof gebruiken, zijn sterk gemechaniseerde en geautomatiseerde fabrieken die geavanceerde technologieën toepassen en producten met een hoge toegevoegde waarde en bio-energie produceren. De extra werkgelegenheid die in deze installaties wordt geschapen, draagt bij tot de verbetering van de algemene rentabiliteit en helpt de werkgelegenheid in de “traditionele” bietsuikerfabrieken en bietenethanolstokerijen op een hoger peil te houden. Wat **vaardigheden** betreft, is in bioraffinaderijen en bietenethanolstokerijen de behoefte aan “procesmanagers” en hooggekwalificeerde gespecialiseerde werknemers met een formele technische opleiding vaak groter dan de behoefte aan minder gespecialiseerde arbeiders met praktische vaardigheden die door ervaring zijn verworven. De vereiste vaardigheden liggen dicht bij die in de (bio) chemische industrie dan bij die in de rest van de levensmiddelenindustrie. Daarom zijn vaak specifieke opleidingsactiviteiten nodig. De belangrijkste uitdagingen bij het verwerven van de vereiste vaardigheden, die zowel voor de suikerproductie als voor bioraffinaderijen en stokerijen gelden, zijn: i) kritische functies (met name smeden, mecaniciens en elektriciens) waarvoor steeds minder geschoolde arbeidskrachten beschikbaar zijn; ii) oudere maar minder geschoolde arbeiders opleiden om hen in staat te stellen te blijven werken in steeds meer geautomatiseerde en gedigitaliseerde processen.

Vergroting van de aantrekkelijkheid van de sector voor jonge werknemers. De belangrijkste **problemen met het imago van de sector als werkgever onder jongeren** waren: i) een beperkte bekendheid van de sector; ii) een beperkte kennis over de sector als werkgever; iii) het feit

dat de kennis over de sector deels onjuist/gedateerd is. De Europese bietsuikerproducenten lijken zich te concentreren op de meest geschikte typologieën van **communicatie-inspanningen** om jong talent te bereiken. Verscheidene producenten hebben succesvolle vormen van **samenwerking met het onderwijssysteem** (technische scholen; universiteiten) tot stand gebracht; de meeste producenten hebben doeltreffende benaderingen ten uitvoer gelegd (interne opleidingsprogramma's, leerlingstelsels en tutoring/mentoring door oudere geschoolde werknemers) om de concrete vruchten te plukken van een grotere aantrekkelijkheid voor jonge werknemers en een grotere beschikbaarheid van jong potentieel met de juiste vaardigheden.

Bevordering van de mobiliteit van vaardigheden binnen de EU. In de sector is er een **zeer beperkte mobiliteit van werknemers** – met name geschoolde en gespecialiseerde arbeiders in de productieafdelingen van suikerfabrieken – van het ene land naar het andere. De belangrijkste hinderpalen zijn taalbarrières en bureaucratie. Sommige multinationale Europese suikerproducenten hebben (of hadden) programma's ter bevordering en vergemakkelijking van de mobiliteit van hun werknemers binnen de groep van het ene land naar het andere; een aantal van hen zag zich echter genoodzaakt deze programma's op te geven, voornamelijk vanwege de bureaucratische complexiteit.

AANBEVELINGEN

De entiteiten waarvoor elke aanbeveling relevant is, worden gespecificeerd door een verwijzing in (**vetgedrukte blauwe letters**) in de tekst; de verwijzing (**alle**) betekent dat de aanbeveling relevant is voor het CEFS en de EFFAT als organisaties, voor hun aangesloten organisaties, de vakbonden en voor de individuele biet-suikerproducenten.

Behoud/verbetering van de werkgelegenheid in de EU-bietsuikersector; bevordering van de regionale ontwikkeling in suikerbieteentelgebieden

1. De **ontwikkeling van het relevante EU-beleid (CEFS & EFFAT)** en van het daarmee verband houdende nationale beleid (**aangesloten organisaties; individuele producenten**) **blijven volgen**, met bijzondere aandacht voor de (**financierings-/bevorderings-**) **mogelijkheden** die zij de bietensuikersector kunnen bieden; de **belangen van de sector en van zijn werknemers blijven behartigen** in het kader van de daarmee verband houdende overlegactiviteiten met de belanghebbenden.
2. **Proactief deelnemen aan de relevante uitwisselingsplatforms voor goede praktijken** op EU-niveau (**CEFS & EFFAT**) en nationaal niveau (**aangesloten organisaties; individuele producenten**), teneinde de sectorale knowhow verder te verbeteren en de belangrijkste sectorale behoeften onder de aandacht te brengen.
3. De **relevante belanghebbenden** (EU-instellingen → (**CEFS & EFFAT**); nationale en regionale/lokale instellingen + plaatselijke gemeenschappen van de gebieden waar suikerbieten worden geteeld en verwerkt → (**aangesloten organisaties; individuele producenten**); het bredere publiek → (**alle**)) **wijzen op de belangrijke bijdrage van de suikerbieteentel en de suikerverwerking tot de economische, sociale en milieuduurzaamheid** van plattelandsgebieden en kleine/middelgrote stedelijke centra in de suikerproducerende lidstaten.
4. Er bij de betrokken EU-instellingen (**CEFS & EFFAT**), nationale en regionale/lokale instellingen (**aangesloten organisaties; individuele producenten**) op aandringen actie te ondernemen om **de belangrijkste voorwaarden voor de economische levensvatbaarheid** van de suikerbieteentel en -verwerking in de EU te **handhaven**: bescherming van de EU-suikermarkt tegen prijsvolatiliteit en tegen oneerlijke concurrentie van producenten van buiten de EU; beschikbaarheid van betaalbare energiebronnen; verlening van inkomenssteun aan bietentelers.
5. De betrokken EU-instellingen (**CEFS & EFFAT**), nationale en regionale/lokale instellingen (**aangesloten organisaties; individuele producenten**) **aanmoedigen** om:
 - a. **de wettelijke belemmeringen weg te nemen** en, via algemene en sectorspecifieke wetgeving en financiële steun, de **ontwikkeling van innovatieve waardedoevoegende processen** waarbij suikerbieten, suiker en de daarmee samenhangende nevenproducten als grondstof worden gebruikt, actief te bevorderen;

b. maatregelen te nemen om **de infrastructuur** die nodig is om de suikerbietenteelt en -verwerking (tot suiker en tot andere producten dan suiker) in plattelandgebieden in **stand te houden/te verbeteren**, met name door **de nodige financiële en materiële voorwaarden te scheppen/verbeteren**.

Verdere verduurzaming van Eu-bietsuikersector en bevordering van diversificatie naar andere, van suikerbieten afgeleide producten

1. Ervoor zorgen dat **de Europese suikerbietenverwerkende bedrijven de mogelijkheid behouden om alle producten die uit het suikerproductieproces voortkomen, te valoriseren**, en aldus het afval tot een minimum te blijven beperken en de milieudoelstellingen te verwezenlijken. Daartoe moeten **het CEFS, zijn aangesloten organisaties en de individuele producenten**: i) actie ondernemen om de belemmeringen van regelgevende aard weg te nemen; en, ii) **proactief bijdragen tot de identificatie van onderzoeksstromen die van belang zijn voor de sector**.

2. **De voortgang van het wetenschappelijk en toegepast onderzoek op het gebied van de bio-economie (organisaties die lid zijn van het CEFS en individuele producenten)** volgen, teneinde de resultaten die de meest veelbelovende mogelijkheden bieden voor ontwikkeling op commerciële schaal, te identificeren en te evalueren.

3. **Betrokken worden bij de op EU- en nationaal niveau gefinancierde onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten (organisaties die lid zijn van het CEFS en individuele producenten)** om de ontwikkeling te bevorderen van innovatieve waardetoevoegende processen waarbij suikerbieten, suiker en de daarmee samenhangende nevenproducten als grondstof worden gebruikt.

4. De betrokken EU-instellingen (**CEFS**), nationale en regionale/lokale instellingen (**organisaties die lid zijn van het CEFS, individuele producenten**) er toe aanzetten **de regelgevingsbeperkingen** (bv. wetgeving die momenteel bepaalde specifieke toepassingen in de levensmiddelen- en diervoederindustrie niet toestaat) **weg te nemen voor de grootschalige commerciële productie en het op de markt brengen van innovatieve producten op biologische basis** waarbij suikerbieten, suiker en de daarmee samenhangende nevenproducten als grondstof worden gebruikt, aangezien dit de veerkracht en de duurzaamheid van de sector verder zou verbeteren.

De vereiste vaardigheden van de werknemers in een sector in overgang verzekeren

1. **De algemene tendensen volgen in de vraag naar algemene en specifieke vaardigheden waaraan in de sector de grootste behoefte bestaat (alle)**, aangezien deze tendensen van invloed zullen zijn op de toekomstige beschikbaarheid van deze vaardigheden. De reeds beperkte beschikbaar-

heid van specifieke vaardigheden/be-
roepsprofielen die van cruciaal belang
zijn voor de suikerbietenverwerking
(bv. smeden, mecaniciens, elektriciens,
enz.) kan nog verder afnemen als de
totale vraag naar die vaardigheden zal
afnemen.

2. **De toekomstige behoeften aan vaardigheden en opleiding voor de sector vooraf in kaart brengen¹ (CEFS; organisaties die lid zijn van het CEFS; individuele producenten)**, met het oog op de **planning van een responsstrategie**, waarbij ook een beroep wordt gedaan op de beschikbare instrumenten op EU-niveau ter ondersteuning van de “billijke overgang” naar een uit milieuoogpunt duurzamer productie- en consumptiesysteem, en waarbij ook de potentieel negatieve sociale neveneffecten worden beperkt.
3. **Toezicht houden op het aanbod van gespecialiseerde technische opleidingen die voor de sector van belang zijn**, mede met het oog op de **totstandbrenging van vormen van samenwerking met de betrokken instellingen** (technische scholen, universiteiten) (CEFS; organisaties die lid zijn van het CEFS; individuele producenten), onder meer door: i) samenwerking met plaatselijke onderwijsinstellingen om hun onderwijsaanbod beter af te stemmen op de behoeften van de plaatselijke fabriek(en); ii) samenwerking met onderwijsinstellingen die het “juiste” aanbod hebben, maar ver van de fabriek(en) gelegen zijn, om oplossingen uit te werken waardoor jong potentieel uit de omgeving van de fabriek(en) daar cursussen kan volgen (bijvoorbeeld door hun huisvesting en/of beurzen aan te bieden).

4. Mogelijke benaderingen bespreken om **werknemers er nog meer van bewust te maken** dat het van cruciaal belang is hun vaardigheden voortdurend op peil te houden en te verbeteren (**organisaties die lid zijn van het CEFS; vakbonden; individuele producenten**). Er zal een stevige sociale dimensie nodig zijn om de overgang van de sector in goede banen te leiden, waarbij de toekomst van de werkgelegenheid en de duurzaamheid van de sector centraal staan. De sociale partners zullen met name **via collectieve onderhandelingen gezamenlijk op veranderingen moeten anticiperen**.
5. **Opleidingsprogramma’s aanbieden** die kunnen inspelen op het **heterogene niveau van begiftiging met de “basisvaardigheden van de toekomst”**, met name die welke verband houden met de **digitalisering en automatisering van productie- en behandelingsprocessen (individuele producenten)**.
6. **Zorgen voor bevredigende arbeidsomstandigheden die de werknemers kunnen motiveren om werfingsactiviteiten te ondersteunen (individuele producenten)**: een tevreden werknemer die positief over de sector als werkgever praat, is in dat opzicht al een belangrijke hulp. **Dit is ook van belang om de aantrekkelijkheid van de sector voor jonge werknemers te vergroten**.
7. Er bij de betrokken EU-instellingen (**CEFS & EFFAT**), nationale en regionale/lokale instellingen (**aangesloten organisaties; individuele producenten**) op aandringen **voldoende middelen vrij te maken voor de in-**

¹Vaardigheden waarnaar in de sector waarschijnlijk meer vraag zal zijn, omvatten: i) het vermogen om te werken met sterk geautomatiseerde en gedigitaliseerde processen en apparatuur; ii) het vermogen om te werken met processen op biologische basis.

standhouding en ontwikkeling van een adequaat onderwijsaanbod, ook voor specialistische vaardigheden/beroepsprofielen waarnaar in het algemeen slechts in beperkte mate vraag is/zal zijn, maar die van cruciaal belang zijn voor de levensvatbaarheid van specifieke sectoren. Dit is ook van belang om de aantrekkelijkheid van de sector voor jonge werknemers te vergroten.

8. **Onderwijsinstellingen** in de gebieden waar bietsuikerfabrieken zijn gevestigd, alsook in de nabijgelegen gebieden, **aanmoedigen om cursussen aan te bieden die (beter) zijn toegesneden op de behoeften van de suikersector**, onder meer via vormen van samenwerking met suikerproducenten (**organisaties die lid zijn van het CEFS en de EFFAT; individuele producenten**). Dit is ook van belang om de aantrekkelijkheid van de sector voor jonge werknemers te vergroten.

De sector aantrekkelijker maken voor jonge werknemers

1. **Geschiedte communicatiestrategieën en -praktijken toepassen/verbeteren** om jongeren een **correct en actueel beeld van de sector** bij te brengen (**CEFS; aangesloten organisaties; individuele producenten**). Naast sterke banden met het onderwijsstelsel (zie aanbeveling 3) en communicatie via sociale media, bleek de deelname van suikerproducenten aan evenementen gericht op jonge werkzoekenden (“banenbeurzen”) een bijzonder doeltreffende praktijk voor dit doel.

2. **Onderwijsinstellingen aanmoedigen** om hun studenten een **correct en geactualiseerd beeld van de sector als werkgever** te bieden (**organisaties die lid zijn van het CEFS; individuele producenten**).

3. **Vruchtbare banden aanknopen met het onderwijsstelsel, of de bestaande banden verder versterken**, te beginnen bij de lagere scholen (om de bekendheid met de sector te verbeteren en er een positief beeld van uit te dragen) tot aan technische scholen en universiteiten (om jong talent aan te trekken) (**organisaties die lid zijn van het CEFS; individuele producenten**).

4. **Doeltreffende interne opleidingsprogramma's, leerlingstelsels en begeleiding/mentoring door oudere geschoolde werknemers ontwikkelen**, waarbij inspiratie wordt geput uit de beschikbare goede praktijken in de sector (**organisaties die lid zijn van de EFFAT; individuele producenten**). Samenwerking tussen de suikerproducenten en de vakbonden is van cruciaal belang om de doeltreffendheid van deze initiatieven te garanderen.

Bevordering van de mobiliteit van vaardigheden binnen de EU

1. **Het CEFS en de EFFAT, hun aangesloten organisaties en individuele producenten** moeten de ontwikkeling van de mobiliteit van vaardigheden binnen de EU en van de bestaande belemmeringen daarvoor (taal; bureaucratie) in het oog houden, met bijzondere aandacht voor de extra uit-

dagingen die de COVID-19-pandemieën en de daarmee samenhangende responsmaatregelen met zich meebrengen.

2. **Het CEFS en de EFFAT, hun aangesloten organisaties en de individuele producenten** moeten **de uitwisseling bevorderen/faciliteren van goede praktijken die in de sector worden toegepast met betrekking tot programma's ter bevordering en vergemakkelijking van de mobiliteit binnen multinationale groepen**, met inbegrip van het inzicht in de redenen die sommige van die groepen ertoe hebben gedwongen die programma's stop te zetten.
3. De betrokken EU-instellingen (**CEFS & EFFAT**), nationale en regionale/lokale instellingen (**aangesloten organisaties; individuele producenten**) aanmoedigen om **de belangrijkste belemmeringen voor de mobiliteit van vaardigheden binnen de EU**, d.w.z. taal en bureaucratie, aan te pakken door **onderwijs en opleiding van buitenlandse werknemers te ondersteunen** en de **regelgeving te vereenvoudigen**.

European Federation of Food, Agriculture
and Tourism Trade Unions,

REGIONAL ORGANIZATION WITHIN THE
IUF MEMBER OF THE ETUC

AVENUE LOUISE, 130A
1050 BRUSSELS

Ph +32 (0) 2 218 77 30
F +32 (0) 2 218 30 18
EMAIL effat@effat.org
WEB www.effat.org

European Association of Sugar
Manufacturers

AVENUE DE TERVUREN 268,
B-1150, BRUSSELS

Ph +32 (0)2 762 07 60
EMAIL delia.vanalstein@cefs.org
WEB <https://cefs.org/>